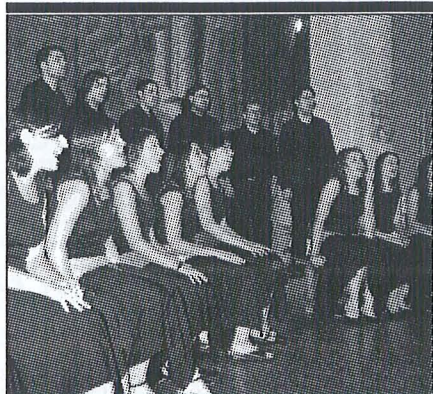

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 27 de maig de 2005 • Núm. 486 • Any X • 0.75 Euros

INVERSIONS: El cap de Costes anuncia millores al litoral nord i sud benicarlando

L'Ajuntament estalviarà la meitat d'aigua canviant la forma de netejar la ciutat

Exitosa presentació del nou cor Da Capo a l'església de Sant Pere

Repinte un quadre

El repintat ha sigut, al llarg de la Història de l'art, una pràctica habitual. La mancaça de recursos amb què comptaven els artistes, afavoria fins i tot que ells mateixos reutilitzaren els llenços per a pintar nous quadres.

Aquesta circumstància s'ha descobert amb el recent auge de la Conservació i Restauració de Béns Patrimonials. A Benicarló no caldrà esperar segles per a descobrir un

486

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

repintat, perquè el propi artista ho ha descobert. Els que es vanaglorien de ser mecenes d'artistes locals, han quedat en evidència. Un quadre és propietat intel·lectual de l'artista que l'ha creat, encara que qui ho penge en el seu saló l'haja pagat.

Els límits els marca la llei. I un mecenes local, segons pareix els ha traspasat.

PANISSOLA 1: rasposa i enganxosa per a que li pique uns dies, per a l'encarregat de repartir les carxofes i les panissoles. A veure si es fixa i s'entera a quí van adreçades. La setmana passada, una altra vegada, es va errar amb el nom del xiquet que havia guanyat el premi Cangur. Molta fórmula per a pitjor resultat. Mira que té temps per corregir les coses. Com sempre a última hora.

PANISSOLA 2: de la materixa manera, encara que per culpa de les presses d'última hora (es veu que li envien les coses tard i amb reincidència), una altra panissola, només una, per a que tinga més cura, per al maquetador de **La Veu**. Una carxofa és una carxofa, i una panissola és una panissola. La imatge i el text s'han de correspondre.

EL Benicarló Futbol Sala ha rebut el reconeixement del consistori de la ciutat pels resultats obtinguts en el seu primer any en la categoria de plata del futbol-sala espanyol. La plantilla al complet, acompanyada dels tècnics, va ser homenatjada en el Saló de Plens de la ciutat. Durant l'acte, les tres penyes que acompanyen l'equip en els seus desplaçaments, també van ser complimentades. Cal destacar que cap dels edils populars van acudir a l'acte, a pesar que l'homenatge va ser acordat per mitjà d'un acord plenari que van votar a favor tots els edils del consistori.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Noves formes de mecenatge

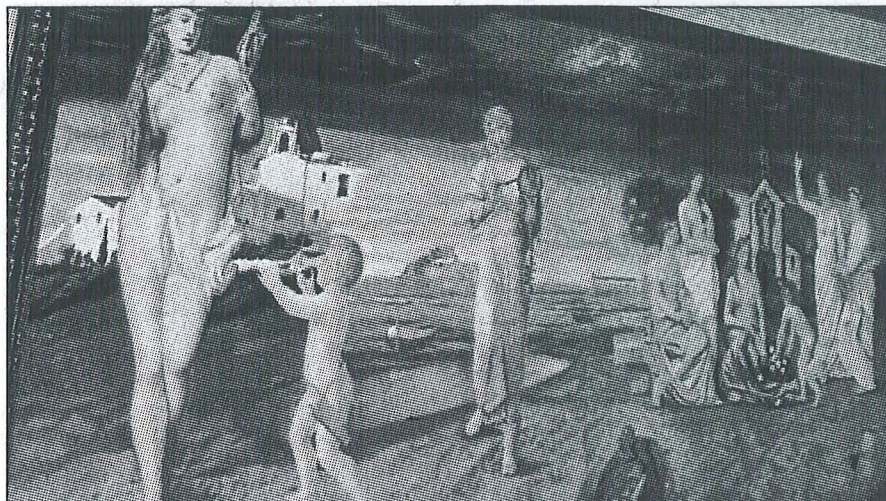
Manolo Rico repinta el quadre que li va encarregar a Juan José Fontanet. El cas, sense precedents locals, acabarà als Tribunals

text REDACCIÓ

Al llarg de la Història de l'Art, han sigut freqüents els repintats als que s'han sotmès les Obres d'Art. Generalment, estos es realitzen sobre les pintures murals. El canvi de modes i mentalitats imposen nous criteris estètics i els murals són difícils de substituir, per la qual cosa el mètode més senzill és procedir al repinte de l'original. És habitual, per tant, trobar primitives pintures quan es procedeix a la restauració d'un fresc. No succeeix el mateix en el cas de les pintures de cavallet i els béns moble. Si canvien les tendències estètiques, se substitueixen per altres més coincidents amb els nous temps. No ha sigut este, no obstant, el mètode utilitzat per Manolo Rico, propietari del Restaurant El Cortijo. El restaurador va encarregar al pintor benicarlando Juan José Fontanet un quadre per a decorar el nou saló del seu restaurant. I com no li va acabar d'agradar, en compte de substituir-ho per un altre, va procedir a repintar-ho. Al mig d'un corrent mundial de protecció del Patrimoni, els mecenes locals de l'Art es dediquen a 'adaptar' obres al seu caprici. I Fontanet no s'ha quedat callat.

DESCOBREIX PER CASUALITAT QUE HAN REPINTAT EL SEU QUADRE

"Han destrossat la meua obra". Entre el desconcert i la sorpresa camina el pintor Juan José Fontanet després de descobrir que un quadre seu, que penjava de les parets del saló Doña María del Restaurant El Cortijo, ha sigut repintat. Fontanet no dubta a assegurar que "açò pot ser un delictes contra la propietat intel·lectual"

tual" i en este sentit, ha posat l'assumpte en mans del seu advocat, que es troba estudiant en estos moments la possibilitat de tramitar una denúncia per este, possible, delictes.

Fa escasses dates, el pintor va enviar a un fotògraf perquè reproduïra la seua obra penjada en el saló i poder afegir el document gràfic al seu catàleg personal. Amb este objectiu, li va mostrar una foto del quadre per a indicar-li l'obra en qüestió. La sorpresa va ser majúscula quan el fotògraf va tornar. La imatge que la seua cambra havia captat s'assemblava ben poc a què Fontanet li va vendre a Manolo Rico. "El fotògraf em va dir que li van comptar que l'havien retocat un poc". El pintor va acudir al restaurant a demanar explicacions i per a trobar-se cara a cara amb el que havia sigut, en origen, una creació seua. "Està desvirtuat totalment", lamenta, i explica que "han modificat el fons, les figures, la silueta de Peníscola, quasi tot".

Fontanet va dissenyar una al·legoria de les Arts per encàrrec de Manolo Rico, que desitjava decorar el nou saló del seu restaurant amb obres d'artistes benicarlandos. El llenç, pintat en tons suaus, mostrava la delicadesa

amb què Fontanet reflexa el cos humà, dins de l'estil hiperrealista en què el pintor sol treballar. En este cas, dones i xiquets eren els protagonistes d'una escena simbòlica que s'ha acabat convertint en un malson per al seu autor. "Era una al·legoria de les Arts i ara no sé el que és. És una cosa increïble", assegura.

EL 'NOU' QUADRE DE FONTANET

La 'nova' obra que ara penja en els salons del Cortijo ha sofert modificacions de dos tipus: d'una banda, estan les escenas retocades, que prenen com a base l'original de Fontanet. Per un altre, estan les noves, les que el pintor mai va dissenyar però que pareix, al seu propietari, li agraden més. En el primer dels casos, el gust del restaurador s'ha decantat, com es va fer durant el Concili de Trent amb la Capella Sixtina, per tapar alguns dels nus que apareixien en l'escena. És el cas, per exemple, d'un dels amoretts. Rico ha exercit de "braghotone", el mateix que va fer Volterra a la Capella Sixtina, amb el quadre de Fontanet. D'altra banda, la tènue silueta de Peníscola que apareixia al fons, també ha sigut repintada, en este cas, per a definir els per-

L'artista veu desvirtuada l'obra

ve de la pàgina anterior

fils. El bodegó que es troba en el centre de l'escena compta ara amb suculents menjars procedents del mar, més en la línia de la carta que ofereix el restaurant. Les delicades carnacions concebudes per Fontanet han sigut substituïdes per contundents coloracions, més coincidents amb el nou cel amb què s'ha rematat la composició.

Però el que més ha sorprès Fontanet són les noves escenes que han aparegut. Un dels amorets que acompanya la figura situada a la dreta del quadre, sosté ara una reproducció de l'ermita de Sant Sebastià. "Ja me la va demanar quan va veure l'obra, però li vaig dir que ja estava acabada i que caldria modificar tota la composició per a incloure-la", explica l'artista. Ara, el propietari ha pogut per fi complir el seu desig, i l'ermita apareix reflectida en la composició. La referència a la tradició marinera de la comarca s'ha fet, per obra i gràcia de les noves pinzellades que envaeixen el quadre de Fontanet, a través de la 'aparició' d'una barca varada a la vora del llac central que apareix en el quadre. L'embarcació reposa

sobre un llit d'arena, que substitueix a la praderia que va pintar l'artista benicarlando en la primera versió del llenç.

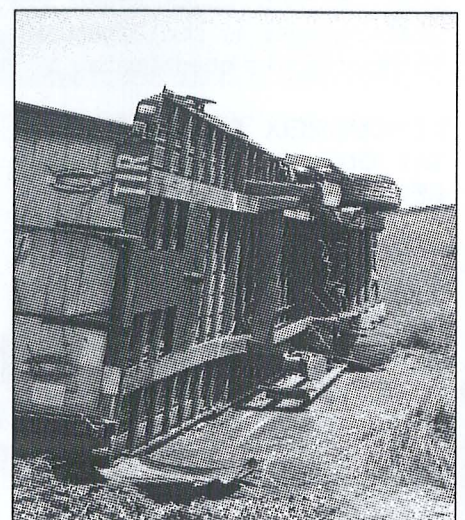
SORPRESA

Fontanet assegura mostrar-se indignat per les accions que Manolo Rico ha realitzat sobre la seua obra. "Em dóna igual que ho haja pintat un de Castelló o un de València, però a mi no m'han dit res", es queixa. El pintor benicarlando diu que Rico li hauria d'haver consultat abans de repintar una obra seua i assegura que "quan li el vaig lliurar, em va dir que li agrada-va molt". Si es jutja pels últims fets, pareix que ni li estava dient la veritat, ni li agradava. "Açò és increïble", determina, mentre diu no conèixer cap artista que s'haja vist en les mateixes circumstàncies. Ara, l'advocat té la paraula. Ell haurà de determinar si Manolo Rico és, presumptament, autor d'un delictes contra la propietat intel·lectual. En eixe cas, el pintor empen- drà accions judicials contra un dels "restauradors" més famosos de la nostra ciutat.

Accident a la AP-7 a Benicarló

Un home va morir en la matinalada del dimecres al dijous al bolcar el camió que conduïa quan circulava per l'autopista AP-7 al seu pas pel terme de Benicarló, segons fonts de Trànsit i del Consorci de Bombers. L'accident es va produir sobre les 6.00 hores de la matinalada al quilòmetre 357 de l'autopista de peatge AP7 Barcelona-València, en sentit València. Per causes no precisades, en les quals podria estar la somnolència, el camió matrícula de Saragossa que transportava xapes de fusta, se'n va sortir de la via, circulant uns 50 metres i va bolcar

enfront del Puig de la Nau, quedant atrapat el seu conductor. El trànsit no va quedar afectat, encara que a les 8 del matí la cabina del camió va haver de ser retirada per la grua deixant una forta olor a gasolina en la zona. Bombers del Parc de Benicarló van intervenir per a tractar de rescatar al conductor, encara que no van poder evitar que aquest morís. Per altra banda la Policia Local va haver d'intervenir en una col·lisió en la N 340 al seu pas per Benicarló on es van veure implicats dos turismes i diverses persones, que van resultar ferides lleus.

I Setmana del Medi Ambient Benicarló, Naturalment!

del 26 de maig al 5 de juny de 2005. Plaça de la Constitució

EXPOSICIÓ "SOS ATUREM EL CANVI CLIMÀTIC", AMB PROJECCIONS ININTERROMPUTES DE VÍDEOS

conferències i debats

Auditori Municipal a les 20:30 h

31/05/05 ELS CIUTADANS DAVANT EL CANVI CLIMÀTIC
Xarxa: Alternatives-Ecològistes en Acció

01/06/05 SUBVENCIONS I FINANÇAMENT D'ENERGIES RENOVABLES.
Agència Valenciana de l'Energia

02/06/05 ENERGIES RENOVABLES. TECNOLOGIES DISPONIBLES.
SITUACIÓ ACTUAL I PERSPECTIVES DE FUTUR.

Associació Indústria Fotovoltaiques.
Associació Indústria Solar Térmica.
Associació Empresarial Eòlica.

del 26 de Maig al 3 de Juny de 2005. Plaça de la Constitució

JOCS I TALLERS MEDIAMBIENTALS PER ALS ALUMNES DE CENTRES ESCOLARS DE BENICARLÓ

2 de Juny de 2005. 18:00 h Plaça de la Constitució

ESTALVI D'AIGUA EN LA LLAR. TRUCS I CONSELLS PER A ESTALVIAR AIGUA

Agenda 21 desenvolupament sostenible

medi ambient

Benicarló

AGENDA 21
AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

ASHLAND

CAM
Consorci d'Agües de Castelló

IEE Benicarló S.A.

www.ajuntamentdebenicarlo.org

laveudebenicarlo

Teatre: "Perfect"

text NATÀLIA SANZ

Un home dotat d'un penis que disminüix... i dos dones buscant l'home perfecte. És l'argument de "Perfect", l'obra teatral que Albena Teatre posava en escena el dissabte a la nit en l'Auditori Municipal de Benicarló. Estructurat com un conte, al llarg de més d'una hora, tres actors donaven vida a vint-i-cinc personatges que no són sinó el fidel reflex de les diferents visions que sobre el sexe i l'amor tenen hòmens i dones. El protagonista de Perfect és un home tendre i sensible, just el que busca la protagonista, però escesivament preocupat per la grandària i l'aspecte del seu penis. On està el punt de trobada? Perfect té la solució...! no està precisament en la grandària.

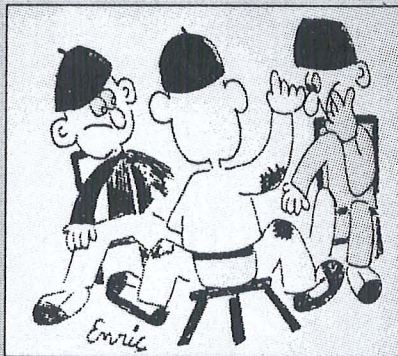

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

1- Han passat mala setmana dos tafaners, per això quasi no són a temps de compartir amb vosaltres l'animada actualitat dels últims dies. Com ara les reunions de l'Agenda 21 i del Fòrum de participació ciutadana, dos coses amb noms plens de lluentons però que, de moment, han demostrat ser ben poca cosa. Deu ser per animar la cosa que el regidor responsable ha declarat que participar en estes reunions ha de ser "com anar a reunions de la falla"... A decidir els ninots de la falla d'enguany, a vore si fem sopar o dinar, quan fem la revetlla, qui compra la mistela. El mateix opinava el nostre beatísim president Camps sobre les reunions per pactar el nou estatut. Ah, en les hores de llit d'esta setmana hem sabut que els nostres polítics s'han tret de la màniga un nou estatut. Coneixent-los, segur que s'han fet una camisa a mida.

2- Mentre passàvem les primeres calors prostrats a casa, avo-

rrits, hem tingut temps de repassar els programes electorals. No vam caure que solen fer pujar la calentura, i vistes les paraules, "faleres", del responsable d'això de la participació ciutadana, una cosa sobresurt a l'horitzó: es donen totes les condicions perquè l'amenaça del BLOC en campanya es faça realitat i tinguem UNA FALLA MÉS. La falla de l'Ajuntament: no solament el Bloc torna a tindre responsabilitat de govern, a més a més, ara compten amb un alcalde que ha sigut president de falla!

3- Corre la veu que enguany l'uniforme per baixar als bous serà de blanc i amb mocador roig, com a Pamplona. Molt bé,

endavant! Falles com a València, bombos coma Terol, rotllo i canya com a Castelló, pelegrines com a Galícia, bous com a Pamplona... Benicarló té l'ànima del Pueblo Español.

4- Ens han contat que un regidor el nom del qual acaba amb MAN, que no sabem si serà un nou super-heroi com Superman, o Bat-man, o Spider-man, ha rebut una greu amenaça al mòbil si continua convocant les rodes de premsa a l'hora dels bous. El missatge el signava un misteriós, La Premsa. Que no sap que a les cinc encara tenim el dinar a la gola?

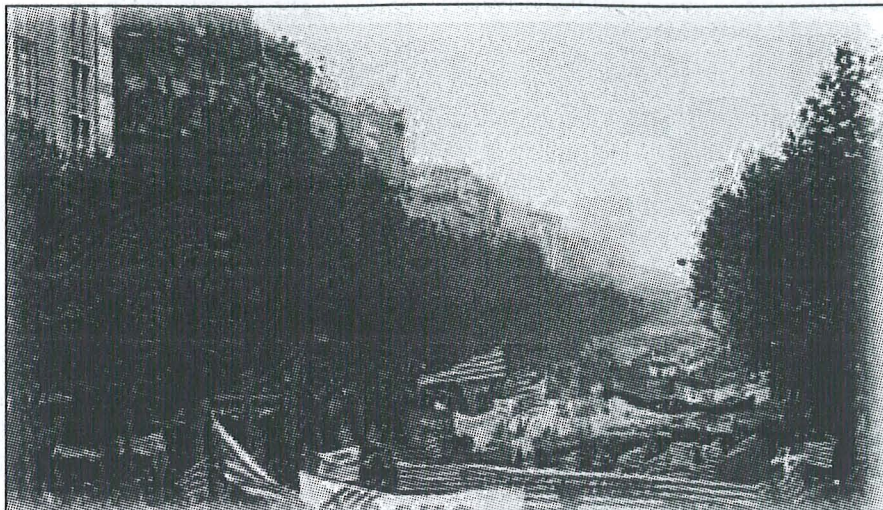
5- Hem vagarejat poc pel carrer esta setmana. Una visita a cal metge i prou. Suficient per comprovar, de camí, que els caixers de Servired fan un ús arbitrari de les llengües oficials en la retolació. Un són caixers, altres cajeros. Es tracta del conegut com a bilingüisme arreu, tècnicament bilingüisme dispers, o depén de si han posat el rètol abans o després d'esmorzar?

Reforma de l'Estatut d'Autonomia

text NATÀLIA SANZ

El Bloc Nacionalista Valencià reclama un nou estatut d'autonomia que siga capaç d'arreglar i donar solució a les reivindicacions històriques dels valencians. A través d'un document que es va aprovar a Xàtiva en el mes de febrer, els nacionalistes proposen un model d'estatut que reforma les institucions per a fer-les més valencianes, i plantegen un model de finançament per al País Valencià. Pepa Chesa, secretaria d'organització del Bloc, ho presentava a Benicarló la setmana passada.

A més, es pretén donar solució als problemes de la gestió de l'aigua i el debat entorn de la llengua dels valencians. Respecte d'això d'este últim, el Bloc proposa que

s'accepte la doble denominació valencià/català. Chesa ha lamentat que el procés de reforma de l'estatut d'autonomia s'estiga fent, diu, d'esquena als ciutadans i afirma que el PSOE i el PP no tenen autonomia per a decidir el futur dels

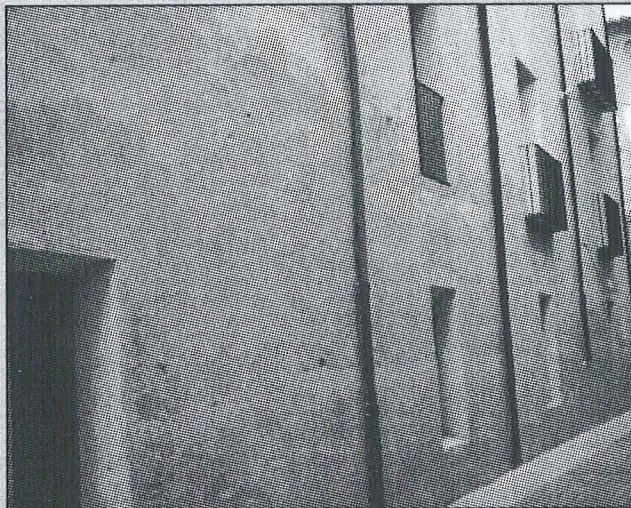
valencians i que les seues decisions depenen de Madrid. Chesa no ha dubtat a qualificar el procés de reforma com "una cerimònia de la confusió", orquestrada pel Partit Popular i el PSOE.

Neteja der grafits

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló estalviarà el cinquanta per cent de l'aigua que utilitza per a netejar els carrers gràcies a la nova política que s'ha dissenyat. Juan Manuel Ferrer, regidor d'Obres i Serveis, ha explicat que amb l'objectiu de reduir el gasto d'aigua, la neteja dels carrers que realitzava la cuba d'aigua "només es farà tres dies a la setmana, en compte de ser diària". A canvi de la reducció de les jornades, FCC, l'empresa concessionària del servei a Benicarló, "farà neteges manuals per tota la ciutat". En este sentit, s'ha dividit la població en dèneu sectors, i l'equip de neteja ha elaborat un plans de treball per mitjà del qual la ciutat completa estarà neta en menys de dos mesos, en els que es tornarà a iniciar la ronda. Per a realitzar bé el treball, els vials queden lliures de vehicles estacionats, la qual cosa facilita la neteja satisfactòria dels carrers. És la primera vegada que a Benicarló es realitza este tipus de treball.

D'altra banda, l'edil va presentar la campanya de neteja de grafits que la mateixa empresa ha realitzat. Ferrer va explicar que el contracte que el consistori té firmat amb FCC "inclou este servei, però mai s'ha sol·licitat". A partir d'ara, i després d'una primera

campanya, "vindran dos vegades al mes", ha anunciat Ferrer. L'edil, a més, hi ha apel·lat a la responsabilitat dels ciutadans quant a la neteja de la ciutat "que ens costa mig milió de les antigues pessetes al dia", afirma. En el mateix sentit es manifestava l'alcalde de la ciutat, Enric Escuder, que ha manifestat que "és indispensable recuperar la consciència del públic".

Concert de solistes a l'Auditori

text A.M. CIUTAT DE BENICARLÓ

Continuant amb el cicle de Concerts de Primavera la banda Ciutat de Benicarló organitzà el passat diumenge 22, en l'Auditori Municipal, un concert amb solistes de la pròpia banda. La pròpia banda va fer l'acompanyament de les diverses peces que aquests van interpretar, així, sonates com *Baghira*, amb M^a del Mar Climent com a solista al saxofon alt, *La Mía Joya* amb Cristina Domenech i Isabel Gil, com a solistes al clarinet i *Concert en un temps per a tuba i banda*, amb Eduardo Ruano a la tuba, van fer gaudir de valent al públic assistent en la primera part de l'actuació. El *Concert n^o1 per a trompa i banda*, amb Marc Piñana a la trompa,

Tijuana Trumpets, fantasia per a dos trompetes, amb Janina Rodríguez i Rubén Gellida com a solistes, i *Happy Mallets*, fantasia para xilofon i banda, amb Juan Bañales, van tancar la segona part de les actuacions.

La propera actuació serà l'intercanvi entre les bandes juvenils de la Societat Musical "La Amistat" de Quart De Poblet i de La Banda Ciutat De Benicarló a l'Auditori Municipal, el dissabte 11 de juny a les 21hores.

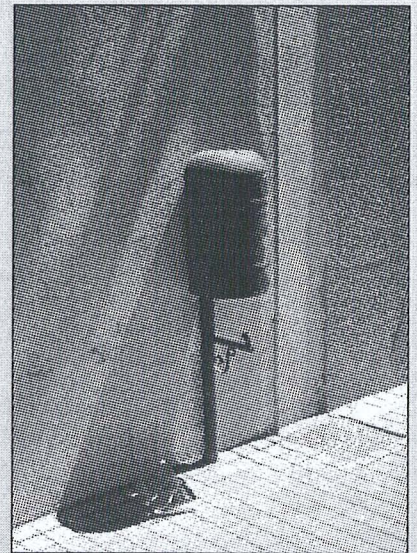
Dos marrans

Sempre hem pensat que les papereres serveixen per a dipositar xicotetes deixalles (no la bossa de la brossa com alguns personatges incívics fan). Aquesta que ací us presentem, pensem, difícilment servirà per a aquest menester. Mireu-la bé. Certament, la primera impressió que hom pot traure és que s'ha trencat i que perquè no siga utilitzada com un utensili contundent (no volem donar idees, però ...) i, fins que l'apanyen, l'han encaixat cap per avall i així no anirà redolant amunt i avall.

El problema, i diem problema (ja s'ha convertit en problema), perquè així ens ho ha indicat qui

ens ha enviat la imatge, és que està així des de fa més de deu mesos, sí, quasi un any, i la gent, incívica (com els que no l'apanyen), continua deixant la porqueria. Però al damunt, i òbviament, acaba ... al terra. Marrans.

Suposem que la gent de la neteja, segurament haurà passat "el parte", o a la policia, o als serveis públics minicipals, o..., però és veu que el responsable d'aquest menesters de l'Ajuntament deu estar ... desaparegut. Bé, segurament no deu estar, perquè vista la tardança a ficar-li solució, (primer el del PP i ara el del bipartit) li haurien de descomptar del seu sou la neteja d'eixa zona,

per la seua incompetència i ineficàcia. Per cert, molt bé el repintat de parets per eliminar els grafitis, del mateix carrer, i a cinc metres de la paperera de marres.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 CUC, XAVIER BUF
 MUSSOL, CARLES
 JOSEP V. TAUS, T
 SEGARRA, ROBES
 Fotografies/ NATALIA

Presentat el Cor Da Capo

text NATÀLIA SANZ

Benicarló compta amb una nova coral, el cor Da Capo, que es va presentar oficialment en la ciutat el dissabte a la vesprada. Integrada per jòvens provinents de la Coral Kylix, la nova formació coral iniciava el seu camí en la ciutat amb el concert de presentació que van executar a l'Església de Sant Pere. El repertori que van oferir es va interpretar el passat 23 d'abril a Tarragona, on van aconseguir un excel·lent èxit i incloïa cants tradicionals de Cuba i Àfrica, a més de conegudes bandes sonores. En la seua presentació a Benicarló, van estar

acompanyats per l'Orquestra Barroc Eufònic de Vinaròs, que va interpretar, durant la segona part, el Concert Grosso núm. 9 d'Haendel. El concert de presentació finalitzava amb la interpreta-

ció conjunta a càrrec d'ambdós cors de "Memory" i "Scarborough Fair", a més dels bises als que va obligar el nombrós públic que va omplir l'església de Sant Pere.

Concerts

text NATÀLIA SANZ

Manolo Garcia i Revólver seran les grans apostes musicals de les festes patronals d'agost de Benicarló. En el cas de Manolo Garcia, l'actuació es durà a terme en el pati de l'Institut Ramón Cid, a les afores de la localitat. L'espectacular muntatge que el cantant porta en la gira "Para que no se duerman mis sentidos", que presentarà a Benicarló, fa impossible que l'actuació es faça a la pista annexa del pavelló poliesportiu, com és habitual. La falta d'espai per a muntar l'escenari així ho recomana. Garcia és un habitual de les festes patronals de Benicarló ja que sempre que ha presentat un nou treball, ha actuat en la ciutat. Revólver estarà a Benicarló el 22 d'agost i actuarà en la pista annexa del pavelló.

Carta

Senyora directora,

No pensava de cap manera que hauria de tornar a escriure-li. Vosté recordarà que en el número 480 li vaig enviar una carta en la qual li feia preguntes, i també afirmacions, des del meu punt de vista. Bé, en el número 481 "el lector" que em preguntava a mi, i em demanava que tornara a escriure i m'explicara millor (com qui no demana res).

Suposo, "Senyor Lector", que rellegir la carta seria un suplici, si més no, per com era de llarga. Vaja directament al punt 9, aquell de: "Mire, això de la sensibilitat ...". És una cosa, en

què crec jo que hi ha un desequilibri i el que volia saber és si això és real avui dia. En temo que en política, de vegades, les dones, puguen pensar que dissimulant la seua pròpia sensibilitat ajuden més el grup, i jo penso tot el contrari, a poder enriquir. Em sembla una qualitat molt necessària per a tot, que no cal confondre, per suposat, amb la sensibleria i la "nyonyateria".

No sé si li he aclarit alguna cosa, estimat lector,. Però no dono més de mi. Ja veu el que m'ha costat. I no ho faré més.

Gloria

EL DUBTE: "El número anterior de La Veu ens mostra un cotxe de la policia estacionat front l'Ajuntament. Com ha pogut fer-ho sense circular en direcció prohibida?"

PERE BAUSÀ, J.COS, EL
RRIEL, NATALIA SANZ, EL
S LLUCH, RAMON PARÍS,
OLITO, JORDI MAURA, G.
SPIERRE I EL SAMARUC
LIA SANZ I JUAN CARLOS
COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Viure del vent (i 2)

L'escriptor Alberto Vázquez Figuera (AVF) s'oposà a l'energia eòlica a la xerrada de Vinaròs el passat 23 d'abril. Els dos principals arguments foren la inutilitat de l'electricitat d'origen eòlic -

sovint es produïa quan no feia falta i s'havia de llançar ja pagada- i que era molt més cara que altres, com la nuclear o tèrmica, perquè estava "desmesuradament" subvencionada. De fet, AVF definia l'energia eòlica com una gran estafa de la que treien una bona tallada les empreses del sector i molts funcionaris corruptes a costa del consumidor. Davant d'aquestes greus acusacions, caldria esbrinar com funciona el sistema elèctric espanyol i comprovar si són creïbles.

Fins a finals del segle XX, el sector elèctric fou un oligopoli: el territori estava dividit en una sèrie de territoris on una única empresa elèctrica s'encarregava de la generació, transport, distribució i comercialització de l'electricitat. En 1985, el govern socialista, crea l'empresa estatal Red Elèctrica de España (REE), primera en el món en dedicar-se "exclusivament" en el transport d'electricitat i a la gestió del sistema elèctric; connectava les diverses xarxes elèctriques regionals amb línies d'alta tensió i facilitava la compra i venda d'electricitat. L'entrada a la Unió Europea obligà la liberalització del sistema elèctric; la llei 54/1997 del Sector Elèctric té com objectiu garantir el subministrament elèctric de qualitat i al menor cost possible, sense considerar necessari que l'Estat es reservi cap activitat del sistema elèctric. La gestió unificada del sistema elèctric estatal, deixa de ser un servei públic, passa a ser assumida per una societat mercantil privada, la nova REE. Aquesta empresa s'encarrega del manteniment d'una xarxa de transport i d'una gestió del sistema que coordini el procés generació -transport - consum, fonamentat en el mercat majorista de l'electricitat, i garantisca la satisfacció de la demanda en tot moment. L'energia elèctrica és produïda i lliurada pels generadors -empresa amb centrals tèrmiques, nuclears, parcs eòlics...- en les quantitats i hores assignades pel mercat majorista, transportades per la xarxa d'alta tensió de REE i lliurada a les empreses distribuïdores que la conduiran als seus clients consumidors. L'electricitat no va directament de la central generadora al consumidor, sinó que passa per la REE.

El mercat majorista elèctric consta de diversos processos relacionats. El Mercat Diari (MD) acull les compres i vendes d'energia pel dia següent; REE, com controlador del sistema, comunica a les 8.30 hores la seva previsió de demanda i, fins les 10 hores, els productors i distribuïdors fan les seves ofertes fins que coincideixen oferta i demanda (cassació). Hi ha un Mercat Intradiari, amb sis sessions, per ajustar els desviaments en l'oferta i demanda d'electricitat respecte a la cassació del MD. Per assegurar el subministrament, hi ha diversos sistemes de regulació o de gestió de desviaments amb capacitat de restablir els equilibris entre l'oferta i la demanda en un termini de 0 a 30

segons. Dins de les centrals elèctriques distingim les regulables -poden variar la seva potència ràpidament com tèrmiques o hidroelèctriques- i les no regulables com les nuclears. Quan hi ha poca demanda sols

funcionen les nuclears i les regulables a baixa potència, que puja si ho fa el consum. Aquest complex sistema de regulació fa difícil de creure l'afirmació d'AVF que l'electricitat eòlica entrava a la xarxa de REE, es pagava i es llançava perquè no feia falta. Tot quilovat-hora (kWh) que entra a la xarxa d'alta tensió té un comprador. A més, si el sistema està format per moltes empreses que compren i venen, es difícil de creure que algú pagui per res.

Segons AVF, hi ha moltes hores, com les nits o dissabtes i diumenges, on l'energia elèctrica sobra. Açò seria cert sols si en eixos moments la demanda fora inferior a la producció de les centrals no regulables, de les nuclears. Difícilment, en cap moment la potència elèctrica demandada és inferior a 20.000 megavats (MW) i les nuclears sols aporten uns 7200 MW. La web www.ree.es mostra la potència demandada instantàniament així com l'aportació dels diversos parcs eòlics.

La normativa elèctrica distingeix a la generació d'electricitat l'anomenat règim general - el preu es fixat pel mercat majorista d'electricitat- i el règim especial amb un preu garantit. Inclou la cogeneració, biomassa, minihidràulica, eòlica i solar. La venda de l'energia està garantida i, segons el Reial Decret 436/2004, els productors poden acollir-se be a un preu garantit, be a una prima sobre el preu fixat al mercat majorista. Segons l'informe anual 2003 de REE, el preu del kWh mitjà eòlic (règim especial) fou de 6,38 cèntims d'euro (c€) front els 3,73 c€/ kWh del règim general. El preu de l'electricitat eòlica és quasi el doble, no les 7 o 8 vegades més que deia AVF.

L'ajuda pretén afavorir les energies que no produeixen residus -nuclears o gasos d'efecte hivernacle- i que no tenen desenvolupada una tecnologia competitiva. Si hi ha diners a guanyar, com a l'eòlica, la iniciativa privada entrarà en el negoci l'engrandirà i millorarà. Sempre que, part dels guanys els inverteixin en investigació, circumstància que deuria ser garantida per l'Estat.

Si no millora la previsió meteorològica, pot fer-se difícil gestionar el sistema elèctric quan l'electricitat eòlica supera el 15% del consum; a 2003 era un 5,3%. Un altre aspecte negatiu és que la iniciativa privada ha anat davant en la tria d'indrets adequats per a la instal·lació de parcs eòlics que no la regulació per part de les administracions públiques. Passà amb el Pla Eòlic Valencià i ara amb el Domini Públic Marítim i els parcs off shore. L'energia eòlica és criticable però amb arguments racionals i no amb exageracions retòriques o figures literàries.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 485

text EL LECTOR

De l'espectacular instantània que domina la portada em quedo amb un detall. Un detall menor, sense importància però que en un mitjà tant de la traca com aquest seu hauria d'haver estat tractat en profunditat. Naturalment no em refereixo a l'acudit fàcil i sense solta que algú puga fer dient que el text sobreposat a la foto -"Aquí no hay quien viva"- faça referència a l'emblemàtic edifici de cambres ubicat al costat de l'Ajuntament. Seria una poca lliga. El detall que m'ha cridat l'atenció cal buscar-lo en la manera en què apareix aparcat el cotxe de la Policia Municipal. Sí senyora, el vehicle en qüestió està mal estacionat segons el vigent codi de circulació. Necessàriament s'ha hagut de fer alguna giragonsa il·legal per deixar-lo en aqueixa posició de contrasentit. Se'n farà ressò la premsa tremendista de tan poc edificant exemple? Hi apareixeran portades i editorials al respecte? Les tertúlies de quintacolumnistes radiofòniques i televisives s'encegaran amb l'autoritat que permet tal atropellament? També aparcaven així quan manaven els de l'anterior equip de govern? Es tracta d'una situació aïllada fruit de les presses d'alguna urgència? A saber. Però tothom es fa la mateixa transcendental pregunta: qui posarà la multa? I la més transcendental encara: qui la pagarà? On vivim, senyora Garcia, on vivim! L'alcalde es deixa l'Audi al lloc reservat per als minusvàlids i la Policia Municipal no té cap empatx a manifestar exemplarment una conducta del que no s'ha de fer.

La Casa de la Baronessa s'ha quedat menuda. Vaja, no és cap novetat això. Tot se'ns està que-

dant menut: les escoles, el centre de salut, els aparcaments... el poble se'ns està quedant menut de tan gran com es fa.

Aquesta setmana, per fi, he pogut llegir l'article de Pere Bausà sense posar-me especialment dolent. És més, me n'he xalat i tot. Quin tip de riure amb l'originalíssima idea del senyor Vázquez Figueroa per acabar amb el chapote. Quin crac! Els arguments que no estan basats en la lògica ni en la raó s'anomenen fal·làcies i hi ha un tipus de fal·làcia que es diu "ad verecundiam". Consisteix a concedir autoritat sobre una determinada matèria a algú que no en té. Per exemple, si sortira per la televisió Jesulín de Ubrique per recomanar-nos tal o tal automòbil no li faríem cas perquè potser l'home n'entenga de toros i roba interior femenina, però de cotxes en deu saber tant com jo; el marit de la Campanario seria una falsa autoritat en la matèria, però hi hauria qui li'n faria cas per ser qui és. Doncs això, amb l'autor de "Perromundo" (és l'única novel·la que li he llegit mai) segur que passa el mateix...

Continuo, si m'ho permet, amb els arguments més o menys basats en la lògica. L'explicació del senyor Flos del no del seu partit a la Taula del Sénia és digna d'una profunda anàlisi que, per descomptat, no m'atreveixo a fer. Ara bé, que diga que nosaltres ja tenim un govern al qual traslladar-li els nostres problemes sense afegir que el govern en qüestió no ens aprofita més que de mur de lamentacions em pareix de mal gust. També assegura el portaveu del grup popular a l'Ajuntament que la nova mancomunitat l'únic que portarà serà problemes, sense afegir però que aquests problemes ja se n'encarregarà el seu partit de crear-los. A que sí?

No sé si deu ser una consigna de dalt, el que és ben cert és que en general a la gent del PP valenciana qualsevol vestigi de relació amb els habitants de més enllà de Sòl de Riu li produeix urticària. Vaig llegir a la premsa seriosa -perdone'm senyora que me'n isca del meu domini estricte- que don Carlos Fabra estava encantadíssim amb les relacions dels pobles de l'interior de la seua província amb els de la província de Terol. Segur que no li deu semblar tan bé que hi haja la més mínima amistat amb poblacions de la comunitat autònoma catalana. Ja se sap que els catalans són uns insolidaris, antiespanyols que no ens volen donar el que és nostre, l'aigua de l'Ebre, amb la qual a hores d'ara el govern valencià ja haguera arreglat tots els problemes de la pertinaz sequia que ens acompanya des de fa mesos.

Vigilaran les infraccions urbanístiques. Però que fins ara no ho feien?

Per què l'ha presa el xoriçam en general amb el Bingo d'ací? No hi ha dret!

Els tafaners saben moltes coses es veu, però per què sempre ens deixen amb la informació incompleta? Qui és el "prohom i mecenes de la cultura local" que vol emprendre-la a galdades amb no sé qui?

Què és l'Agenda 21?

De qui són les bicicletes de la foto denúncia?

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA. Una carxofa en forma de panissola?

SOSstemible?

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Sí senyor, "aquí no hay quien viva". Sembla el títol d'alguna pel·lícula. A què o qui anava referida aquesta curiosa i contundent frase? La imatge no ho deixa molt clar.

El que no m'ha quedat gens clar és això del Medi Ambient i la participació ciutadana que s'anuncia a "bombo i plateret" en una publicitat institucional que apareix a l'interior de La Veu. No, no m'acabaré mai de sorprendre. Quin cartell més gran per anunciar això de la "I Setmana del Medi ambient"! Quantes coses hem d'aprendre: cicles de conferències, debats sobre qüestions ambientals que estan al damunt la taula, "SOS aturem el canvi climàtic", resa una de les frases lapidàries que serveixen d'introducció al susdit cartell. Tota una declaració d'intencions, i més si tenim en compte que Benicarló vol entrar dins l'Agenda 21 per un desenvolupament sostenible, segons apareix també al cartell.

Molt bones les xerrades i la informació que es proposen. També les de les energies renovables i les tecnologies disponibles perquè aquestes arriben als ciutadans. De la mateixa manera, bona la idea de realitzar jocs i tallers per conscienciar la gent

en aquests temes i que, en un futur, tots utilitzem molt més aquestes energies. Bona la idea de fer-ho a la plaça de la Constitució (almenys serveix per a alguna cosa digna). Aquest Bipartit m'està sorprenent de com fa de la imatge una de les seues caràctules.

Però, tinc una sensació estranya. M'explico, per una banda que ha fet l'Ajuntament perquè el nostre municipi siga, amb els seus recursos municipals, no els de la gent als quals va adreçada la campanya, un municipi sostenible? Quantes faroles solars tenim instal·lades? O, en tot cas, què es fa per estalviar energia elèctrica? Què es fa per minvar la contaminació lumínica? Què es fa per estalviar l'aigua que tant és necessita a d'altres llocs? Què es fa per depurar-la? Què es fa, no per reciclar, sinó per reduir la brossa en origen? Què es fa per eliminar la brossa d'una manera el més ecològica possible? (Això d'enterrar-la, com es fa ara, sota terra, i més avant, amb l'abocador mancomunat, de segona, també, no em sembla massa coherent amb un municipi que es titlla de voler ser sostenible). Què es fa per vigilar els abocaments incontrolats, que n'hi ha, i molts (certs dies les olors són penetrants, per no dir altres coses

més fortes), a la xarxa de clavegueres, per part d'algunes empreses de la nostra ciutat? Quants expedients, amb sancions, s'han imposat per aquesta mena de contaminació? Què... Bé, no entraré ací a recitar tota la tirallonga de deures pendants i futurs del nostre Ajuntament, però calia ficar alguns exemples de contradiccions amb el que diuen i proposen, i després acabar fent. Compte, els que se'n van anar ho van deixar "ben apanyat", però els que ara hi són no sembla que estiguen molt per canviar massa les coses. De tota manera, esperarem. Temps; ja porten dos mesos i només en falta un... per acabar la cortesia.

Per una altra banda, deu ser casualitat, podem treure alguna conclusió del fet que les dos empreses químiques més importants de la nostra ciutat, apareguen com a col·laboradores d'aquesta Setmana? A veure, ho dic perquè el cartell amb els logos d'aquestes empreses allí inserits, així ho dona a entendre, i diràs, que no lliga massa una cosa amb l'altra. No vull ser malpensat, però no els sembla una mica...? Primer va ser al dia de l'arbre i ara la Setmana del Medi Ambient.

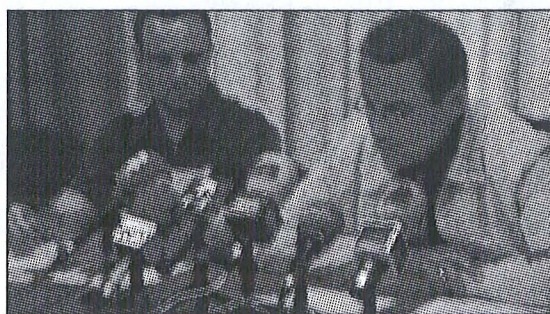
Curiosa mescla de **SOSstemibilitat!**

Setmana del medi ambient

Els xiquets i jòvens de Benicarló es convertiran, del 26 de maig al 3 de juny, en auditors de l'estat de la ciutat. A través de les activitats organitzades amb motiu de la Setmana del Medi Ambient, es busca arrebregar l'opinió dels jòvens i xiquets sobre el municipi i fomentar i motivar per a la par-

ticipació activa en el projecte de ciutat sostenible.

No serà esta l'única de les activitats que es duguen a terme durant la setmana del Medi Ambient, ja que també s'han programat tota una sèrie de conferències adreçades al públic adult.

El Benicarló tindrà dos juvenils

text GREGORIO SEGARRA

Aquesta setmana s'ha sabut que Benicarló tindrà dos equips dintre de la categoria juvenil la pròxima temporada 2005-06. Juan Pascual Sorlí, president de l'equip de 2ª Regional, Peña Valencianista de Benicarló, va fer l'anunci oficial aquest mateix dimecres, després d'haver anunciat dilluns passat que l'equip sènior serà filial del C.D. Benicarló la pròxima temporada.

Encara no s'ha decidit el nom

amb el qual aquest nou equip juvenil participarà en la competició de 3ª Regional, ja que s'està pendent d'una consulta federativa i també s'està a l'espera que el C.F. Benihort canviï la seva junta directiva per a fer un cimera futbolística benicarlanda en la qual s'ultimin tots els detalls, però siga quin siga el resultat d'aquesta futura cimera, sembla segur que la pròxima temporada haurà, almenys, un equip més a Benicarló dintre de la categoria juvenil.

D'aquesta manera els juga-

dors que acaben en el C.F. Benihort en categoria cadet, així com alguns altres que no havien pogut jugar en les dues últimes temporades en el Juvenil del C.D. Benicarló, tindran plaça segura i podran seguir practicant el seu esport preferit. Si finalment el nou equip no s'inscriu en la competició com Benicarló "B" podria anomenar-se Atlètic Benicarló. L'última temporada en la qual Benicarló va tenir dos equips juvenils en competició va ser la 1995/96.

Autonòmic d'atletisme a Torrent

El 21 de maig a Torrent es va competir en el Campionat Autonòmic Cadet-individual, organitzat pel C.A Torrent, amb la participació d'una representació del C.a. BAIX MAESTRAT. En llançament de pes, Iván Montero va fer podi amb medalla de Bronze, amb una millor llançament d'11'65mts, en Salt d'Alçada fou 6è amb 1'48m. i en Javelina 8è amb 32mts. Isabel

Fabregat en el 600MLL fou 4ª amb 1'50"38. Cristina Monforte participà en el 100MLL fent 5ª amb 14"02. Iñaki Giner en el 1500M Obstacles fou 13è amb 5'18"53 fent Marca personal i en Perxa va fer un millor salt de 2'25mts.. També va participar el benicarlando de Diputació, Carlos Fabregat en el 1500 m Obst. fent 13ª posició amb un temps de 5'13"08.

CA Baix Maestrat

Gran partit davant el líder

text C.H.INDRET

En el desplaçament del dissabte passat a la ciutat de Dénia, líder d'aquesta segona fase, el Peníscola va quallar un excel·lent partit. Comptant que des de fa setmanes, estem patint moltes baixes per lesions, degut a la llarga temporada (cal dir que tot va començar al mes d'Octubre).

Al final es va tornar a perdre, però la lluita entre els dos conjunts es va desenvolupar en igualtat de condicions al camp, però no en la banqueta. La resistència física va ser determinant per arribar al últim minut de joc amb aspiracions d'emportar-se el dos punts.

L'Indret Peníscola des de el primer minut va portar la iniciativa en el joc, recolzat en una bona defensa, feia que l'atac del Dénia girés assoles en un inspirat Raúl Fluxà. El excel·lent joc col·lectiu desplegat per L'indret Peníscola, plantava cara fins a la mitja part, acabant amb un empat a 12 gols.

En la segona part el Dénia va ficar el "turbo" des de el començament. L'intent d'agafar avantatge en el marcador, amb un canvi d'actitud, (ja que la permanència la tenen assegurada) sobre tot en l'aspecte mental, els va donar fruits, aconseguint en menys de cinc minuts, 2 gols de diferència.

A més, una rigorosa decisió arbitral, desqualifica al golejador

Peníscola, Conrado Monterde, per acumulació d'exclusions, deixant a l'equip sense el seu puntal d'atac.

En estes condicions, els locals van saber administrar la avantatge en marcador fins el minut 57, on el Peníscola aconsegueix empatar l'encontre i amb series opcions a la victòria final. En els últims segons del partit, un altra exclusió del visitant Jose Herrero, deixa en inferioritat a l'equip. Un llançament "in extremis" del Peníscola l'aturà el porter local, donant un passe mortal en contraatac acabant en gol i sense temps per reaccionar.

C.H. Garbi Dénia : 24

C.H. Indret Peníscola: 23

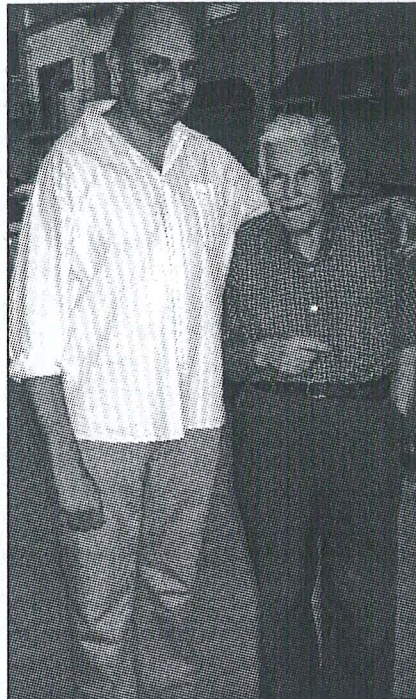
Buf!

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No sé si ha alguna paraula al diccionari que pugui definir la meua situació actual dins l'àmbit d'aquesta publicació. Per un costat em trobo que allò que li dona sentit a aquesta secció ja no existeix, s'ha acabat de la mateixa manera que s'acaben totes les competicions esportives. Per un altre costat resulta que ningú no sap res, que no es pot parlar de fitxatges perquè l'únic que pot passar és que s'encarisquen i al club li toque pagar més del que tenia previst. Amb tot això tenim que l'amo explotador que mana d'aquesta empresa no es vol atendre a tan lògiques i aclaparadores raons, i vol que setmana rere setmana continue apareixent aquesta secció feta pel mateix personatge. Em sembla que ben aviat aniré al metge i que em mire perquè estic segur que pateixo mobing i burning, que no sé ben bé què són però segur que en tinc. Es veu que això del mobing ho utilitzen els que es creuen que manen una mica i que és una manera relativament subtil d'incomodar al treballador. Això del burning no ho tinc tan clar, però no deu anar molt lluny de l'anterior. No hi ha dubte que jo pateixo els símptomes d'ambdues coses. Em sembla que l'explotador en qüestió ha fet fins i tot un màster especialitzat en relacions amb els treballadors i ha tingut com a mestres el descendents directes dels propietaris dels conreus de cotó dels estats del sud dels EUA. Total, un desastre. Com que ningú no ha fet cas dels meus contundents arguments, avui mateix m'he trobat amb un parell de persones generalment ben informades, que no m'han dit pràcticament res, però que a mi ja em va bé. Entre tot allò que els he pogut

traure amb molt d'esforç, dedicació i cara dura, vaig a vore si acabo d'omplir unes quantes línies més i compleixo, una setmana més, amb el lligam indissoluble que m'uneix ad vitam aeternam a aquesta publicació.

Es veu que l'actual entrenador alhora que president José Verge Llopis, no fa compte de deixar cap dels dos càrrecs. Sembla que li ha agafat un cert regust als càrrecs i està molt il·lusionat (?) a seguir fins a la fi del seu mandat. Jo ací sí que no penso opinar, i ja em guardaré ben bé de fer-ho. Cadascú és cadascú, i com que jo no m'hi posaria mai en un fandango d'aquests, només puc dir que això que fa Xoco és d'admirar. Perquè ja em dirà vosté si aguantar un vaixell que fa massa anys que està apunt d'enfonsar-se no té mèrit. Els que hem estat lligats d'una manera o una altra al nostre estimat CDB en som ben conscients del que costa tot això. També m'han dit que té tres jugadors pràcticament emparaulats a falta de la pertinent signatura a la fitxa (recordem que ací no cobra ningú, tots són amaters i juguen

per amor a l'art). Allò que vaig somiar del nou entrenador potser es quede en això, un somni. Que vosté no s'equivoca mai?

També he pogut saber que un dels puntals de l'actual equip i fruit destacat de la pedrera local vol aixecar el vol i buscar noves oportunitats amb uns altres colors a la samarreta. No cal que es pregunte que qui és perquè no tinc cap intenció de deixar-lo amb l'ai al cos. Es tracta de Lionel Burriel, que es veu que té un representant que li ha ofert canviar d'aires per tal d'anar-se'n a un equip de superior categoria. Ja veurem què passarà, perquè m'han dit que el representant en qüestió és un que compagina aquesta feina amb la d'entrenador i que sona com a substitut d'un tal Adriano que no sé ben bé a quin equip entrenava aquesta temporada passada. El cas és que aquest nom em sona una barbaritat i el relaciono amb una samarreta de color groc i també amb gavines. M'ho hauré de fer mirar perquè cada dia que passa veig més al·lucinacions. Totes aquestes sensacions em porten a pensar que el destí d'aquest bon jugador no està massa lluny del nostre poble. Amb tot, i si es confirma la seua marxa, li desitjo tot el millor, que marque molts de gols i que guanye tots els partits (excepte contra el Benicarló). També em sap greu que potser perdrem de vista una de les col·laboradores més actives que ha tingut el CDB aquestes darres temporades. Què hi farem?

Fins ací ha arribat tot allò que puc contar. Potser la setmana que ve sabré alguna cosa més o potser no. Però passe el que passe, ací em tindrà, estimat lector, al peu del canó i patint la més miserable de les explotacions.

Campionat de gimnàstica rítmica

text REDACCIÓ

Benicarló se convertirà, del dos al cinc de juny, en la seu del Campionat d'Espanya Individual de Gimnàstica Rítmica. Prop de dos-centes gimnastes competiran per pujar al més alt del podium del pavelló poliesportiu municipal. Entre elles estara la benicarlanda Nerea Mata, del club Mabel.

El dos de juny, es realitzaran els entrenaments oficials, mentres que el divendres començarà la competició en les disciplines de pilota, corda i aro. El dissabte la jornada es dedicarà a maces i cinta. El diumenge, les finals desvetllaran les que seran les millors gimnastes individuals d'Espanya. Cal destacar que s'han posat a la venda uns abonaments, que, al preu de dotze euros, permetran als aficionats disfrutar de tota la competició. D'altra banda, també és possible adquirir entrades per a una sola jornada, al preu de sis euros.

Excursió a Penaroya de Tastavins

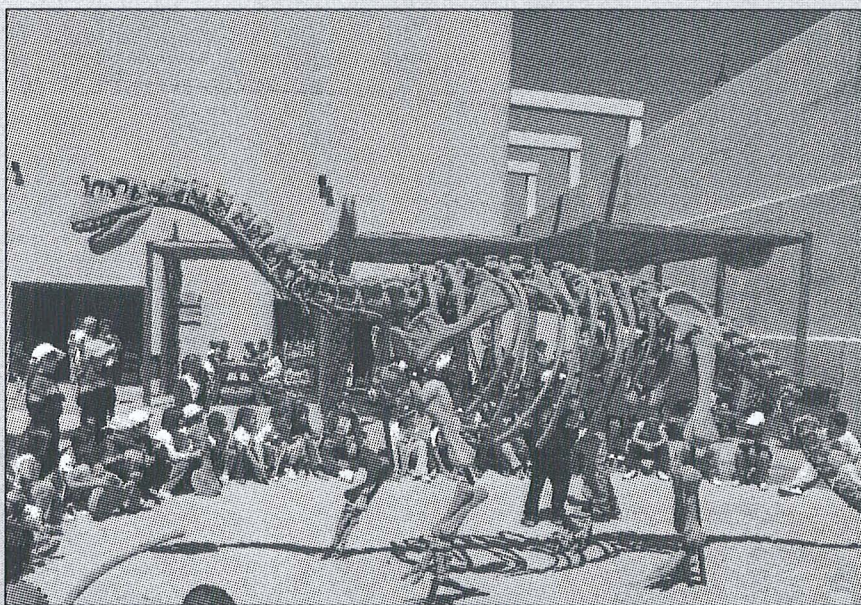
text C.P. FRANCESC CATALÁN

El passat 6 de maig els xiquets d'Educació Infantil i Primer Cicle d'Educació Primària del CP Mestre Francesc Catalán de Benicarló vam anar a una excursió a Penaroya de Tastavins, un poblet de Terol prop de Morella.

L'objectiu de la visita era apropar als nostres alumnes al món dels dinosaures, ja que en aquest poble hi podem trobar Inhospitalak, una de les seus de Dinopolis.

Abans d'arribar al poble vam esmorzar en una ermita que hi havia a la seua entrada, allí vam agafar forces ja que l'autobús no ens podia portar fins a Inhospitalak, per això vam tindre que caminar pels costeruts carrers de Penaroya.

Una vegada en Inhospitalak, els alumnes van poder observar els fòssils de dinosaure trobats a la comarca, així com un dinosaure reconstruït.

Després van participar en una activitat lúdica que consistia en una excavació per buscar les restes de sauròpedes i reconstruir-lo.

Al finalitzar la visita al museu vam dinar a la plaça del poble i després vam donar una volta pels carrers observant la construcció de

les cases, el rentador públic, el paviment dels carrers, etc.

A la tornada els alumnes van comentar el que havien vist i van veure una pel·lícula de dinosaures, això sí, els que no es van quedar ben adormits.

Millores al litoral pel nord i pel sud

text NATÀLIA SANZ

El Ministeri de Medi Ambient ha aprovat el projecte de regeneració de la costa nord de Benicarló. En les pròximes setmanes "es procedirà a la licitació de les obres". L'anunci ho realitzava Ricardo Babio, director provincial de Costes, durant la visita que ha efectuat en la costa sud de Benicarló, on està prevista la construcció d'un passeig marítim. Amb la intenció de conèixer in situ la problemàtica que pot suposar la redacció definitiva del projecte, el cap provincial del servei de Costes ha mantingut una reunió amb els veïns que podrien resultar afectats.

Babio hi ha detallat que "es tracta d'arreglar la franja litoral i veure com es tracta la recuperació de la servitud de pas que existia en esta zona".

Enric Escuder, alcalde de Benicarló, ha assegurat que les bicicletes seran els únics vehicles rodats que podran accedir en el

passeig, i matisava que "no hi haurà rodament, ni una actuació en la línia que va haver-hi a Peniscola". D'altra banda, es protegirà la nova construcció per a impedir que els temporals marítims ho inunden. Babio ha eludit posar

dates i terminis a estes obres, encara que ha assegurat que el seu departament treballarà amb celeritat perquè prompte pugua veure la llum.

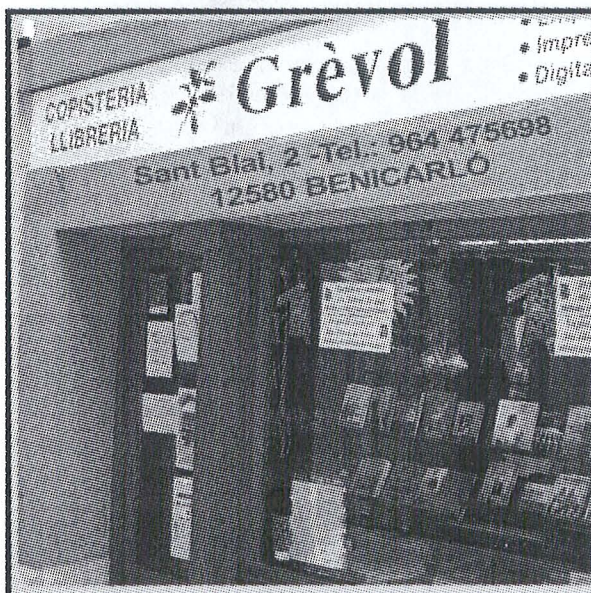
EL NOU PASSEIG LITORAL

No passaran cotxes, ni motos.
Tan sols les bicicletes i els vianants

tindran accés a ell. El nou passeig marítim que es projecta dissenyar per a la costa sud de Benicarló anirà de la platja del Morrongo a la de la Caragol de mar per la costa, passant per la del Gurugú. Però no és la primera vegada que s'intenta

ordenar este tram del litoral. En 1.990, es va construir el mur que separa la mar del passeig. En 1.996, es redactava un avantprojecte, que no va ser del gust dels veïns. Els afectats van al·ludir que vulnerava els seus drets i les seues propietats. Després d'açò, han sigut diversos els intents que s'han fet per construir un passeig que fóra del grat de tots. Encara no s'ha aconseguit. Ara, pareix que les intencions del consistori són reactivar el projecte d'una

manera definitiva i per això es van reunir ahir amb els veïns afectats. El Parador veurà desaparèixer la seua pista de tennis. La resta, espera expectant que es resolguen temes pendents, com el delimitació de costes o el de la colada litoral.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores